

Moj Bog.

Rob tesne čaše je nekdam dotekel
moj mladi duh, k višavam plameneč,
zaprl pekel je, s kladvom sil grmeč,
in raju krotkih se je sam odrekel.

Škrlat prostosti je takrat oblekel,
razpaljen v žaru zmagovalskih sreč,
in brez Boga, brez sužnje luči sveč
je pisal sam svoj svetli Menetekel.

Pa ko v nočeh gorja sem krvavel
z neskončno trmo, — našel sem Gospoda:
v vseh mojih mislih čul je, krut in trd.

V korakih mojih je kot bron zvenel,
v penečih sanjah je cvetel brez ploda,
kot solnce vroč in ves sladak kot smrt.

Vladimir Levstik.

